

Jag tror att en människas drömmar och visioner säger mycket om vem hon är.
Det är en kraft som förenar och binder människor samman.
Jag tror att vi behöver vårda och värna våra inre drömmar, och detta särskilt i en tid då kommersiella krafter gör anspråk på och ibland exploaterar dem.

Dessa våra drömmar – vart föds dem? I verket *Reveries* har jag föreställt mig miljöer och platser där drömmar kan tänkas uppstå, eller manifesteras. Jag tänker mig stycket som en resa mellan gestaltningar av dessa olika platser, och mellan olika aspekter av ens drömliv, mellan ljuset och svärtan. Det är också en resa mellan de olika rum som orkestern, elektroniken och Anagram utgör, i sina olika klangliga kombinationsmöjligheter.